

100 години от рождението на Иван Давидков

Полетът на стрелата

Иван ДАВИДКОВ

Иван Давидков

Полетът на стрелата – това са миговете, когато творецът се мъчи да преодолее пространството между себе си и безкрая. Тетивата трепти с пулса на неговото сърце, лъкът замира в ръката и очертанието му върху белия лист е като знамение на съдбата. Човекът се опитва да примами птицата със зърната на словото, разпилени върху пустините на хартията, но вижда там само нейната сянка. Стрелата му, която се мъчи да догони птицата, също пътува след нейната сянка, и посегналият към колчана прилича на ловец, орисан да преследва цял живот едно видение. Най-добрите стрелци знаят, че стрелата се връща, за да намери сърцето им. Затова в жуженето на пчелите сред най-пъстрите цветя винаги долавят нейния предупредителен звук. Падат – и в последния си миг вярват, че улучилата ги стрела ще пусне корен и ще се разлети.

само един спомен и една сълза. В ония години аз раснех между бедни хора и ходех на училище с прекроените стари дрехи на татко. Тогава имах единствено богатство – прозореца на нашия дом. Ние живеехме в горната махала на Живовци, до хълма, и от тоя прозорец се виждаше цялото село. Вечер гледах как денят угасва в реката и кравите, които пият по бродовете, стават червени от залеза. Сутрин виждах, че люляците из дворовете са цъфнали и жуженето на пчелите, чийто ек меко отскачаше от белосните стени, ме замаяваше. По-късно, когато се случи да живея в далечни градове и моят прозорец гледаше към сиви покриви с антени, вместо щъркелови гнезда, и към балкони с прецъфтели бегонии и потрепващо пране, аз виждах през стъклата, както през оня прозорец на детството, моята северна земя. Щом чуех свирката на влак, ми се искаше да затичам към гарата и догонвайки последния вагон, да се върна там, където поречието разливат своето угаснало сребро, където са корените на всичко, което съм написал досега... Аз обичам поезията на земята и хляба, на уморените длани, дето вечер си почиват върху коленете, на семената, които си говорят с браздите за дъжда и за бъдещата жътва. Тая поезия живее навред край нас, защото има пътища, които водят зад кръгозора, защото има грънчарски колела, над които цъфти чудото на глината, защото има слово, в което са попили легендите на планините и мислите на корените и на облаците. Тая поезия отива при хората, за да ги извиси и да ги направи частица от себе си. И никога не среща заключени врати.

Прозорец

Когато бях малък, мислех, че поезията живее някъде много далече – зад планината, зад синята черта на кръгозора. И всяка сутрин, чул свирката на влака, исках да се затичам към спирката, да се хвана за пиринчената дръжка на вагона, излъскана от докосването на хиляди ръце, и да поема към тая примамна земя на красотата. Не знаех тогава, че поезията е редом с мене – че тя е в разсъмването, което хлъзга по стените на нашия дом сияние на листопадни вихрушки; че тя е в отраженията из вировете на Огоста, сред които святкат съзвездия от мренки; че тя е в бавните стъпки на хората, които в късна вечер се връщат от работа, стъпки, никога незагълхващи – като пулс на земята; че тя е в сребърната пара на разчупения хляб, която озарява лицата на хора, към които после ще ме връща

Художник: Иван ДАВИДКОВ

Монтана става център на консулски окръг на Република Казахстан

Посланикът на Република Казахстан в България Виктор Темирбаев се срещна със зам.-кмета на община Монтана Тихомир Антонов и зам.-кмета Станислав Станоев. Чуждестранната визита в града е по повод откриването на седалище на консулски окръг. Територията му обхваща София и Северозапада.

Монтана е избрана не само заради централното местоположение, но и заради икономическото развитие на града. Откриване на дипломатическо представителство на Казахстан е решение на Министерски съвет от средата на миналата година. За почетен консул е назначен предприемачът Ивайло Митев.

Той придружаваше посланик Темирбаев на срещата с ръководството на община Монтана, в която взе участие и консултът Арсен Абдрахманов. В разговорите стана ясно, че една от целите на мисията е развитието на транспортен коридор между Евразия и Европа. В тази връзка граничната за България река Дунав е важна част от този коридор.

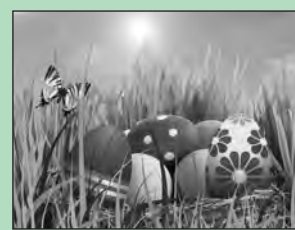
Домакини и гости си размениха представителни за двете страни подаръци.

Посланик Темирбаев акцентира върху преводната литература на казахстански автори, които най-добре представят културата на евразийската страна. Дипломатът припомни мъдростта на предците му, че приказката е най-меката сила.

Честито

Възкресение Христово!

Честит празник, скъпи съграждани!

В навечерието на най-светлия християнски празник Възкресение Христово пожелавам на всички да не губим никога вярата в доброто и да бъдем в мислите и делата си повече човеци! Нека отправим съкровена молитва за здраве, мир и благодат! Убеден съм, че нашата упоритост и вяра в бъдещите дни ще ни накарат да работим още по-добре за Монтана!

Честито Възкресение Христово!

Златко ЖИВКОВ
кмет на Община Монтана

ЧЕСТИТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО!

На жителите на община Монтана желая здраве и спокойно бъдеще! Вярвам, че пътят ни ще бъде осветен от вярата в доброто, която ще внесе хармония в душите ни и спокойствие в мислите ни! Както са светли Великденските дни, така светли да са и дните на годината за всички вас!

инж. Иво ИВАНОВ
председател на ОбС - Монтана

Уважаеми жители и гости
на община Вършец,

В навечерието на най-светлия християнски празник на живота и радостта – Възкресение Христово, отправям към Вас най-искрените си пожелания за много доброта и красота, за човеколюбие и мъдрост!

Великден е символ на нашата вяра в традициите, на надеждата ни за по-добро бъдеще. Нека в тези светли дни да отдадем израз на любовта си към ближните, да се заредим с пролетно настроение и мечти!

Желая Ви да изживеете незабравими и прекрасни празнични мигове, изпълнени с топлина и благополучие!

Бъдете благословени, здрави и усмихнати!

Весели празници!

инж. Иван ЛАЗАРОВ
кмет на Община Вършец

Нашата страница за Корея

Уроците на Ким Ир Сен

През 15 април отбелязваме годишнина от рождението на Ким Ир Сен създателят на КНДР, на идеите Чучхе и вечен Президент на КНДР. По този повод публикуваме кратки цитати от неговите мемоари които са безценно съкровище на революционен опит който той ни остави.

Щастието на революционера

Около обяд на 14 октомври 1945 г. отидох с кола до обществения стадион в Пхенян, където щеше да се проведе митинг. Отвън бях изумен да видя море от хора, заливащи площада и булевардите. Стадионът вече беше пълен. Дърветата около стадиона, заедно с павилионите „Чесун“ и „Улмир“, бяха осеяни с хора, облечени в бяло. Вдигнах ръка в отговор на топлите поздравии хората, които разтърсиха въздуха над стадиона. ...

Докато се качвах на подиума, ентузиазираните викове на масите, скандиращи „Да живее корейската независимост!“, достигнаха своя връх. Слушайки тези викове, сякаш умората, натрупана в мен в продължение на двадесет години, беше изчезнала. Възторгът на ликуващите маси сякаш се превърна във вълни от горещ въздух, които стопляха тялото и душата ми. Стоях на подиума, слушайки радостните викове на над сто хиляди души, и бях обзет от чувство на щастие, което не може да се опише с никакви красиви думи. **Ако някой ме попиташе кога съм изпитал най-голямото щастие в целия си живот, щях да отговоря: това беше този момент. Това беше чувство на щастие от знанието, че съм се борил за народа като техен син, че народът ме обича и ми вярва, че съм се върнал в прегръдката му...**

Може да се каже, че народното ликуване на 14 октомври 1945 г. на Националния стадион в Пхенян беше признателност и награда за това, че сме преодолели всички трудности и изпитания, борейки се за родината и нацията половината от живота си.

Възприемах го именно като такава награда, като проява на народната любов и доверие. **Често казвам: къде по света може да има по-голямо щастие от любовта и подкрепата на народа? Все още смятам любовта и подкрепата на народа за абсолютен критерий за измерване на стойността на съществуването на един революционер и щастието, което може да изпита. Какво ще остане на един революционер, ако не се радва на любовта и подкрепата на народа? Нищо.**

Буржоазните политици изкушават хората с пари, но ние спечелихме доверието на народа с кръв и пот. Бях трогнат от доверието, което народът ми гласува, и го смятах за най-голямото щастие, което можех да изпитам в живота си... тогавашият вестник „Пхенян Минбо“ писа за митинга, проведен на 14 октомври на обществения стадион в Пхенян: „Никога преди това в цялата четирихилядолетна история на Пхенян с население от 400 000 души не се е събирала толкова огромна тълпа. Никога преди това не е имало митинг с толкова дълбоко значение... Митингът придоби огромно историческо значение и въодушеви масите поради присъствието на великия корейски патриот, героя, роден в Пхенян - генерал Ким Ир Сен, който отпрати топъл, пламенен поздрав към масите, вливайки им вдъхновяваща сила. ...Виждайки славната поява на героя - генерал Ким Ир Сен, когото корейският народ почиташе повече от всеки друг и очакваше с най-голямо нетърпение - ликуващият народ дори трудно дишаше от силна емоция; той плачеше тихо. ...“. Може да се каже, че този митинг отбеляза началото на голямата борба на нашия народ за изграждане на възродената Родина. Унищожението на една страна е мигновено, но...възраждането и е дълъг и мъ-

чителен процес. Това е един от дълбоките уроци, които научих по време на 20-годишната антияпонска революция. С други думи, лесно е да загубиш Родината, но е трудно да я намериш и възстановиш. Възраждането на родина, изчезнала за миг, изисква десетки, дори стотици мъчителни години. Такава е суровата истина на живота. Известно е, че Индия, британска колония, е спечелила независимостта си след повече от 200 години. На Филипините и Индонезия им отне по над 300 години, за да постигнат независимост, на Алжир – над 130 години, на Шри Ланка – над 150 години, а на Виетнам – около 100 години....Ето защо дори сега често казвам на младите хора: „Човек, лишен от родина, е като жив труп. Ако не искаш да бъдеш роб, лишен от родина, тогава защитавай страната си надеждно.“ Ако не искате да плачете, оплаквайки разрушението на страната си, тогава направете родината си по-богата и по-могъща, съберете колкото се може повече камъни и постройте възможно най-високата крепост.

Само със собствените сили

Съветският народ ни посрещна като най-добри приятели. Беше изключителна топлота и гостоприемство, надхвърлящи дипломатическата любезност... А след срещата за операцията срещу Япония, нашите съветски домакини ни представиха на А. А. Жданов. По това време той беше член на Политбюро и секретар на Централния комитет на Всесъюзната комунистическа партия (болшевики)... По време на разговора ни Жданов неочаквано ме попита колко години ще са необходими на корейците, след като освободят страната, за да изградят независима държава. Отговорих – не повече от две или три години. Чувайки това, Жданов се зарадва, потривайки ръце. Той обаче не скри изненадата си: очевидно изобщо не е очаквал такъв отговор... Когато въпросът за следвоенна Корея се обсъждал на Ялтенската конференция, Рузвелт предложил т. нар. план за попечителство. Слабите и малки азиатски страни, освободени от колониално иго, трябвало да бъдат „обучени в демократични условия“ под опеката на великите сили... Той казал, че корейците се нуждаят от „период от около четиридесет години на организирано приспособяване, преди да постигнат пълна независимост“. Изглежда, че Рузвелт подценяваше нашата нация и се отнасяше към нея с презрение... След като слушаше внимателно, Жданов попита от каква форма на помощ се нуждае корейският народ в борбата си за изграждане на нацията след освобождението.

Отговорих му: „Съветският съюз воюваше с Германия четири години и предстои голяма война с Япония. Откъде ще намерите сили да ни помогнете? Ако получим помощ, ще ви благодарим за нея, но искаме да изградим страната си със собствени сили, ако е възможно. Това, разбира се, е трудно, но все пак вярвам, че този подход е по-правилен за бъдещето. **В нашата страна, през цялата ѝ история, е съществувало нископоклонство, което е било причина за нейната гибел, и то няма място в изграждането на нова Корея.**“

Жданов беше доволен от моя отговор. „Наскорю“, каза той, „гост от източноевропейска страна, срещайки се с мен, каза, че страната му е икономически изостанала и също така е силно пострадала от войната и е изправена пред големи трудности, така че би било добре, ако Съветският съюз, като по-голям брат, окаже помощ. Какъв контраст с вашата позиция! Не знам дали такава е разликата между Изтока и Запада, между земята, където слънцето изгрява, и земята, където залязва.“ Последните думи на Жданов, разбира се, бяха шега. Каква разлика би могла да има между земята, от която слънцето изгрява, и земята, в която то залязва? Ако има разлика, тя е, че лидерите на източноевропейските страни се доверяват на Съветския съюз повече, отколкото на собствения си народ... Една от причините за провала на социализма в Източна Европа се крие именно в това нископоклонство.

От мемоарите на Ким Ир Сен „Във водовъртежа на века“ том 8

Уважаемият другар Ким Чен Ун беше преизбран за председател на Държавния съвет на КНДР

Пхенян, 23 март (КСНА) - Изборът на председател на Държавния съвет на Корейската народнодемократична република, представляващ държавата и нейния народ, е най-важното държавно дело, което върховният орган на властта решава изразявайки единодушната воля на целия корейски народ.

На 22 март 2026, новоизбраното 15-то Върховното народно събрание на КНДР, на своето първо заседание, избра председател на Държавния съвет на Корейската народнодемократична република. В този ден залата на събранието беше изпълнена с революционен ентузиазъм на депутатите, които щяха да решат отговорно най-важния държавен въпрос с голямо политическо значение, като надеждно гарантират революцията Чучхе, въз основа на мисията и правата, поверени им от народа.

С пълно единодушие 15-тото Върховно народно събрание тържествено обяви историческото решение за избиране на другаря Ким Чен Ун на най-високия пост в Репуб-

ликата, отразявайки единодушната воля и желание на целия корейски народ.

Избирането отново на Ким Чен Ун като глава на КНДР е политическо събитие, което е началото на нов период на подъем и национален просперитет по пътя посочен от Деветия конгрес на Корейската трудова партия.

Избирането на Ким Чен Ун, най-видния мислител-теоретик на съвременния свят, великия стратег на държавното изграждане и великия майстор на създанието и промяната, на челния пост в държавата открива перспектива за изграждане на велика сила. Желязната вяра и воля на всички хора и военнослужещи в страната е, че социализмът по корейски образец винаги ще излиза победоносен и историческата кауза за изграждане на богата страна със силна армия със сигурност ще бъде постигната, когато начело на революцията е другаря Ким Чен Ун.

Ръководена от него, като държавен глава, КНДР ще просперира като достойна страна на народа и сила, независима в политиката, икономиката и националната отбрана.

Относно изпълнението на държавния бюджет на КНДР за 2025 г.

и държавния бюджет за 2026 г.

Бюджетната комисия на Върховното народно събрание обсъди доклад за изпълнението на държавния бюджет за 2025 г. и държавния бюджет за 2026 г. на първата сесия на 15-тото Върховно народно събрание.

В доклада се казва, че планът за приходите на държавния бюджет за 2025 г. е изпълнен на 105,1% и е нараснал до 107,2% в сравнение с предходната година, като продължава:

В държавния бюджет за миналата година са изразходвани средства, еквивалентни на 103,7% в сравнение с 2024 г., за по-нататъшно ускоряване на всеобхватното развитие на нашата държава.

Секторът на отбраната е осигурен с най-висок приоритет със средства, еквивалентни на 15,7% от общите разходи на държавния бюджет, за да се допринесе за гарантиране на сигурността и отбраната на страната и защита на нейните интереси.

През 2025 г. капиталовите инвестиции са се увеличили до 101,1% спрямо предходната година, което е допринесло за преизпълнението на петгодишния план за капиталово строителство и за ускоряване на изграждането на проекти за регионална политика за развитие, проекта за първи етап за електроцентралата Танчон, проекта за първи етап за модернизация на машинния комплекс Рьонгсон и други строителни проекти на държавата.

Средства, еквивалентни на 13,1% от разходите на държавния бюджет, са били предназначени за работата на националната икономика, включително металургичния, химическия, електроенергийния, машиностроенето и други ключови промишлени сектори и основни икономически сектори.

За развитие на науката и технологиите са изразходвани средства, еквивалентни на 109,3% спрямо предходната година.

За селскостопански дейности са отпуснати средства, еквивалентни на 101,7% спрямо предходната година, а 38,9% от общите държавни бюджетни разходи са отишли за секторите на здравеопазването, литературата и изкуството и спорта, включително преференциалното предоставяне на необходимите средства за подобряване на образователната работа.

Успешното изпълнение на държавния бюджет за 2025 г. е резултат от безграничната патриотична преданост на целия народ.

Държавният бюджет за 2026 г. е съставен, за да насърчи развитието на всички сектори и звена, включително науката, образованието, здравеопазването, литературата и изкуството, и да допринесе за подобряване на жизнения стандарт на хората, като същевременно концентрира инвестициите си върху изграждането на сила, способна да отблъсква всякакви военни заплахи за защита на суверенитета и сигурността на страната, и върху успешното постигане на производствените цели за тази година в националната икономика.

Очаква се приходите в държавния бюджет за тази година да нараснат до 100,5% спрямо миналата година, а данъкът върху оборота и печалбата на предприятията, основни пера от бюджетните приходи, ще се увеличат съответно до 100,3% и 100,1%, което представлява 84,4% от общите приходи.

Очаква се печалбите на кооперативните организации да нараснат до 101,8%, амортизацията - 102,7%, наемът на недвижими имоти - 102,5%, премията за социално осигуряване - 102,4%, приходите от продажба на имоти и колебания на цените - 102,8%, приходите от събиране на парични средства - 102%, другите приходи - 104,3% и приходите от специални икономически зони - 101,4% в сравнение с миналата година.

Очаква се приходите на централния бюджет да представляват 72,2% от приходите на държавния бюджет, като приходите от централната икономика ще представляват голяма част, а провинциалните, градските и окръжните народни комитети ще предоставят част от средствата на централния бюджет за научни изследвания в селскостопанския сектор, медицинска работа и други.

Очаква се разходите на държавния бюджет за тази година да се увеличат до 105,8% спрямо миналата година.

Тази година средства, еквивалентни на 15,8% от общите разходи на държавния бюджет, ще бъдат изразходвани за национална отбрана, което ще допринесе за постоянното разширяване и укрепване на мощните средства за самоотбрана, ядрено възпирание и военни способности.

Необходимите средства за социалистическо икономическо строителство ще се увеличат до 105,5% спрямо миналата година, което ще представлява 43,8% от общите разходи на държавния бюджет.

За работата на националната икономика през 2026 г. са предвидени средства, еквивалентни на 106,3% спрямо миналата година, които ще бъдат изразходвани за основните сектори, включително металургичната, химическата, електроенергийната, въгледобивната и машиностроителната промишленост, както и за железопътния транспорт.

Средства, еквивалентни на 105,3% спрямо миналата година, ще бъдат използвани за развитие на науката и технологиите.

Очаква се да бъдат разпределени средства, еквивалентни на 105,7% спрямо миналата година, за селскостопански дейности, за да се допринесе за укрепване на материално-техническите основи на селската икономика.

Монтана и Целе обменят опит в сферата на културата, спорта и устойчивото развитие

Общините Монтана – България и община Целе - Словения изграждат обща платформа като основа за бъдещи взаимоотношения в областта на културата, спорта и устойчивото развитие. Двата града изпълняват проект по програма УР-БАКТ – една от четирите програми на Европейския съюз за международно сътрудничество. Монтана е и единствена община от България, която е одобрен кандидат по тази програма. Партньори по проекта, освен местните власти са младежките центрове на двата града.

Кметът Златко Живков се среща с Тадей Перчич - управител на Младежкия център в Целе, и с Ана Раткаец - експерт по спорт. В екипа на проекта от община Монтана участ-

ват Рени Янева – гл. експерт „Евроинтеграция“ и Надя Младенова – управител на Технологичен парк.

„Този проект не е голям, но е много важен за нас, защото изгражда основата за бъдещо международно сътрудничество с още един европейски град“, заяви Живков. Той посети Целе през декември.

„Община Целе има забележителни политики за развитие на спорта, разказа кметът на Монтана. В града има 65 спортни клуба, осем от които са колективни спортове. Изградена е широка мрежа за развитие на детско-юношеския спорт. Реализирани са редица успешни инициативи като Градски спортен парк и „Целе – град на младежта“.

Посещението на партньорите от Словения в България е втората визита по проекта.

„От два дни имаме възможност да проследим работата на Младежкия център в Монтана и сме впечатлени от постигнатото за двете години, откакто е открит, заяви Тадей Перчич. Той съобщи, че ръководствата на младежките центрове в двата града ще подготвят следващ съвместен проект, с който да кандидатстват по програма „Еразъм“ на Европейския съюз.

И още, сътрудничеството ще се развива с разбирането, че благосъстоянието на младите хора е в основата на устойчивото градско развитие. Културата и туризмът са двигатели за растеж и териториално сближаване. Разработването на съвместни стратегии ще бъде съобразено с местната идентичност, културното въздействие, благосъстоянието, развитието на малкия бизнес и ангажирането на младите хора.

Община Мездра

Междуведомствена комисия провери състоянието на речните корита и дерета в урбанизираните територии на населените места

Мирослав ГЕТОВ

В изпълнение на разпореждане на министъра на околната среда и водите Юлиян Попов и на Заповед №156/16.03.2026 г. на инж. Николинка Кътовска, изпълняваща длъжността кмет на община Мездра, междуведомствена комисия извърши проверка на състоянието и проводимостта на речните корита и дерета на реки в границите на урбанизираните територии на населените места в общината.

Целта е да се намали рискът от наводнения, свързан с настъпването на пролетния сезон и очакваните интензивни валежи, които могат да предизвикат повишаване на речните нива.

В междуведомствената комисия влизаха представители на Община Мездра, Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - Враца, Басейнова дирекция „Дунавски район“ - Плевен, Регионална инспекция по околната среда и водите - Враца и Регионална дирекция по горите - Берковица.

По време на проверката са проверени състоянието и проводимостта на речните легла и дерета на река Боденска (Върбешка) в гр. Мездра, река Селска в с. Долна Кремена, река Моравешка в с. Моравица, река Бърложница и река Пороиница в с. Лик и река Средна в с. Ослен Криводол.

Констатирани са определени участъци от горепосочените водни обекти с приблизителна дължина от 20 до 500 м, които са с намалена проводимост вследствие на израснала във водното течение храстовидна, дървесна и друга влаголюбива растителност.

Направени са предписания въпросните участъци да бъдат почистени от растителност, нанаси или паднали дървета, които възпрепятстват нормалното оттичане на водата и увеличават риска от наводнения.

Крайният срок за изпълнение на дейностите за подобряване на речната проводимост, определен от междуведомствената комисия, е 1 ноември 2026 г.

Цветница в Берковица – празник на надеждата, младостта и българския дух

На един от най-светлите пролетни празници – Цветница, фолклорен клуб „Танцувай за здраве“ с ръководител Ирина Стоянова пресъздаде красивия български народен обичай „Кумичене“

Денят започна по традиция с венчета от върбови клонки, закичени по вратите – символ на здраве и ново начало. Младите моми, лазарували предишния ден, посетиха храм „Рождество Богородично“.

След това момичетата се отправиха към реката, където представиха кратка програма. Водещ на събитието бе Калинка Петрова – уредник на Къща музей „Иван Вазов“ – Берковица.

Момичетата танцуваха и пяха, а малко след това пуснаха своите венци по водата – символ на чистота, обич и надежда. Според традицията венецът, който излезе най-напред, показва коя ще е новата кумица – момичето с най-много късмет и честта да води празничното хоро.

Първото венче тази година беше на Ивон Ангелова, ученичка от 3. клас в 1. ОУ „Никола Й. Вапцаров“!

Събитието бе уважено от кмета на Община Берковица, а всички участници получиха лакомства и много аплодисменти.

След пресъздаването на обичая всички моми, щастливи и засмени, се хванаха на празнично хоро.

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Скъпи съграждани, Желая ви най-сърдечно здраве, много щастие и успехи в делата ви! Уповавайте се в доброто и успеха – като най-светли източници на живота ни!

Нека празникът бъде повод да извадим наяве най-доброто и светлото, което носим у себе си!

Честит Великден!

Иван АСПАРУХОВ
кмет на Община Мездра

СКЪПИ СЪГРАЖДАНИ,

Приемете моите поздрави по повод най-светлия празник Възкресение Христово!

Желая на всички живот и здраве, чисти

мисли и обич в сърцата!

Историята на християнството е историята на най-голямото чудо – чудото на Възкресението. Вярата ни е тази, която прави възможно неговото повторение – ден след ден, година след година. Нека неговата светлина продължи да ни води към един по-добър живот и благоденствие!

Честит празник!

Иван БАРЗИН
кмет на Община Вълчедръм

СКЪПИ СЪГРАЖДАНИ,

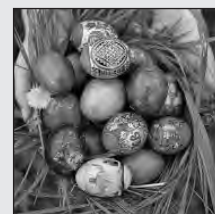

Поздравявам ви най-сърдечно с настъпващите Великденски празници и ви пожелавам като при всяко възкресение най-бодро настроение, много вяра и много щастие в личния ви живот, в семействата и в труда. Нека с общи усилия, труд и воля възкресим в нашия град най-добрите му традиции и с любов да положим началото на нови, за да бъдем достойни за неговото бъдеще!

Честито Възкресение Христово!

Росен ДОБРЕВ
кмет на Община Оряхово

УВАЖАЕМИ ЖИТЕЛИ И ГОСТИ НА ОБЩИНА ГЕОРГИ ДАМЯНОВО,

В навечерието на най-светлия християнски празник – Великден, отправям към вас най-искрените си пожелания за здраве, благополучие и успехи.

Нека Великден ви зареди с много сили, бодрост и светлина, пролетно настроение и мечти!

Желая ви от все сърце да изживеете незабравими и прекрасни празнични мигове!

Весели празници и много настроение!

Нина ПЕТКОВА
кмет на Община Георги Дамяново

Уважаеми жители и гости на община Лом,

В духа на една утвърдена традиция се обръщам към вас, за да ви поздравя във времето на най-светлите семейни празници!

Желая ви сбъждане на хубавите ви намерения и планове в общата ни надежда за обновление и просперитет на нашата община!

Честит Великден!

Цветан ПЕТРОВ
кмет на Община Лом

Не на войната

„БСП–ОБЕДИНЕНА ЛЕВИЦА“ инициира подписка под надслов „Не на войната“* в продължение на последователната си политика и след разговори с членове и симпатизанти на левицата.

Социалисти от цялата страна изразиха своите притеснения относно подписаното от служебното правителство международно споразумение с Украйна, обвързващо България в следващите десет години. Изпълнителното бюро на БСП и председателят на НС на партията Крум Зарков първи изразиха своето категорично несъгласие с този акт на кабинета. **„Долуподписаните граждани настояваме за отмяна на сключеното от служебния министър-председател Андрей Гюров споразумение между Република България и Украйна в областта на сигурността и отбраната. Считаме, че подобни дългосрочни ангажменти следва да се приемат единствено при наличие на демократична легитимност, прозрачност и широк обществен и политически консенсус“**, се казва в подписката. Тя получава подкрепа от всички структури на партията и от много граждани. Вчера подписката беше подкрепена от добричлии. *„Пълно безумие е в ценовия шок, който ни връхлита и българите се нуждаят от подкрепа, такъв огромен финансов ресурс да отива за Украйна“*, заяви при откриването на кампанията за набиране на подписи водачът на листата на "БСП-ОБЕДИНЕНА ЛЕВИЦА" в Добрич Сияна Фудулова. Тя изтъкна, че 20 млн. долара ще бъдат отделени от държавния бюджет като доставка на военно оборудване и друга помощ за Украйна. Фудулова подчерта, че споразумението е още по-неадекватно, защото е подписано от служебното правителство за десетгодишен период.

Повече от час продължи обсъждането на темата на извънредното заседание на парламента по проект за решение, с което се задължава Министерският съвет незабавно да предприеме действия за прекратяване на споразумението за сътрудничество между Република България и Република Украйна в отбраната, сключено на 30 март в Киев.

Проекторешението предвиждаше в срок до 15 дни правителството да изготви и внесе в Народното събрание доклад за имуществените, отбранителните и други последици от прекратяването на споразумението. Дебатите преминаха в почти празна пленарна зала. В крайна сметка поради липса на кворум заседанието беше прекратено. Провали се и и изслушването на служебните министри на финансите Георги Клисурски и на икономиката и индустрията Ирина Щонова относно мерките за ограничаване на нарастването на цените на горивата в страната, което трябваше да се проведе по предложение на "БСП-ОБЕДИНЕНА ЛЕВИЦА".

Нашият коментар:

Посещението на почти целия министерски съвет начело със служебния министър-председател Гюров в Киев и подписаното от него споразумение с Украйна е тревожен сигнал за реалната опасност надвиснала над страната ни от въвеличане във война срещу Русия. Още по опасно е бездействието на все още работещия парламент по този повод.

Съвсем реална е перспективата за нова „сглобка“ между ГЕРБ, ПП-ДБ и ДПС НН в бъдещия парламент с главна цел участие на България във всякакви враждебни действия срещу Русия. Това всъщност беше и целта на първата сглобка между същите политически субекти. Тяхната безусловна зависимост от „коалицията на желаещите“ да участват пряко във войната срещу Русия не оставя никакво съмнение, че правителството на „войната“ ще бъде сформирано ако те имат мнозинство в бъдещия парламент.

Опасността от национална катастрофа с неживяни мащаби, която застрашава самото съществуване на нашата Родина, е абсолютно реална и непосредствена.

* Подписката може да подкрепите във всеки клуб на БСП в областта!

„Неолибералната революция“ – ключови параметри и развитие

продължение от миналия брой

За стратегическия съюз между консерватизма и неолиберализма

Несъмнено „Консерватизъм“ като идейно и идеологическо течение в буржоазната мисъл и практика има силно различаващи се корени от тези на либерализма, включително неговата нова форма неолиберализма:

- Консерватизмът традиционно набляга на традицията, националната идентичност, социалния ред и скептицизма към бързите промени;
- Неолиберализмът насърчава свободните пазари, индивидуалната свобода, дерегулацията и минималната държавна намеса в икономиката.

Техните идеи и идеологии се различават по произход и фокус, но се сближават в края на XX век, защото и двете предлагат отговор на възприеманите като провали практики на кейнсианството и социалната държава.

„Новата десница“ като стратегически синтез между консерватизъм и неолиберализъм

Тачър и Рейгън не възприемат неолиберализма изцяло – те го обединяват с консервативни ценности, за да създадат това, което често се нарича „Нова десница“/“New Right“, а именно:

- Икономически либерализъм – Свободни пазари, приватизация и дерегулация, което е ядрото на неолиберализма;
- Социален консерватизъм – Законност и ред, национализъм и традиционни семейни ценности, т.е. традиционен консерватизъм.

Този синтез позволява:

- Да атакуват „държавата-бавачка“ и синдикатите (неолиберална цел), като същевременно насърчават моралната дисциплина и националната гордост (консервативна цел);
- Да свият правителството икономически, като същевременно се укрепват силовите структури – полиция, армия, специални служби,

В тази връзка ще добавим, че „Новата десница“ започва във времето да се слива с т.нар. „неоконсерватизъм“ - политическо движение, което започва в Съединените щати през 60-те години на миналия век сред либерални ястреби, разочаровани от все по-пацифистката тогава Демократическа партия, както и уплашени от нарастващото влияние на „Нова левица“ и левичарско-анархистична контракултура на 60-те години. Неоконсерваторите във времето стават прочути със своята политика на световно равнище за защита на /буржоазната/ демокрация, както и за нейното едностранно насърчаване по цялото земно кълбо, включително чрез „мек“ и „груб“, т.е. въоръжен интервенционизъм във вътрешните работи на други страни, заедно с милитаристичната идеология за „мир чрез сила“.

Таква фигури като Хайек помогат за преодоляване на пропастта между консерватизъм и неолиберализъм.. В „Пътят към крепостничеството“ той говори, че икономическото планиране води до тирания – аргумент, който се харесва на консерваторите, притеснени от прекомерното влияние на държавата.

Ключови моменти в идеологическата платформа на политиката на неолиберализма са:

- Свободният пазар като морален императив – Като се започне от Тачър и Рейгън и се стигне до днешните „твърди“ неолиберали и либертарианци пазарната свобода се разглежда като символ и синоним на личната свобода. Те се позовават до голяма степен на философията на Хайек. Ще направим кратка забележка, че в съвременни условия на активното действие на мощни маркетингови инструменти, реклама, трикове за психовъздействие и т.н., да се говори за «пазарна свобода» е просто неуместно, да не кажем манипулативно. А да се приравнява пазарната свобода към личната свобода е вече чиста манипулация;

- Държавата е лош стопанин – Рейгън е известен с думите си: „Правителството не е решението на нашия проблем; правителството е проблема“ – неолиберална идея, обвита в консервативна реторика. На практика неолибералите са не само за минимизиране на ролята на националната държава в икономиката и социалните услуги. Те са за нейното изчезване. Те са за «Свободен обмен на хора, капитали и услуги», при който граници не трябва да пречат. Въпреки приказките за демокрация даже в нейния урезан буржоазен формат, тъй като парите играят ключова роля в политическите изборни процеси, но даже в такъв формат тя не им харесва. На мястото на националната държава те поставят наднационални неизбирани и често пъти анонимни бюрократични структури. Типичен пример е ЕС. Националната държава трябва да присъства само като силна полицейско– милитаристична структура за вътрешна и външно политическа употреба.

Тази идеологическа платформа не трябва просто да бъде подкрепена политически, но да стане социално–психологическа основа на личностно поведение, т.е. да се превърне в ценностна система на всеки гражданин на обществото.

Финансово-кредитната политика на неолиберализма като ключов инструмент за промяна на икономиката и обществото

За да разберем спецификата на такъв важен инструмент за трансформацията на икономиката и обществото в рамките на неолиберализма като финансово–кредитната политика ще използваме сравнителния подход, База за сравнение ще бъде кейнсианството Кейнсианска ера: Кредит за производство

В разцвета на кейнсианската икономика (приблизително от 1930-те до 1970-те години), фокусът е върху стимулиране на съвкупното търсене чрез държавна намеса. Кредитната политика често дава приоритет на:

- Публични инвестиции в инфраструктура и промишленост;
- Подкрепа за производствени субекти като производители и държавни предприятия;
- Ниски лихвени проценти за насърчаване на бизнес заемите и инвестициите

Идеята е, че стимулирането на производството и заетостта естествено ще доведе до увеличено потребителско търсене. Кредитът става инструмент за подхранване на производствения капацитет на икономиката.

Неолиберална промяна: Кредит за потребление

От края на 70-те години нататък неолибералните реформи наблягат на:

- Деререгулация на финансовите пазари;
- Приватизация на държавните предприятия;

Проф. дфн, д-р ист. Нако СТЕФАНОВ

- Намалена държавна намеса
Това води до кредитна среда, в която:
- Потребителският кредит (кредитни карти, ипотeki, лични заеми) се разраства бързо;
- Финансовите институции са насочени към физически лица, а не към бизнеса;
- Домакинският дълг се превръща в основен двигател на икономическия растеж

Промяната отразява широка социално-икономическа и идеологическа трансформация от държавно направлявано развитие към пазарно ориентирано потребление, като двигател на икономиката. Накратко казано, чрез стимулиране на масовото потребление икономиката ще бъде движена, т.е. акцентът е върху потреблението, а не върху производството. Последното следва да бъде осъществявано чрез инвестиции в места с най-висока норма на печалба. Самият потребителски кредит е краткосрочен инструмент, тъй като целта му е да мотивира непосредственото потребление. В това отношение значително се различава от производствения кредит, често пъти източник на дългосрочните продизводствени инвестиции.

Въпреки че потребителският кредит може да стимулира краткосрочното търсене критиците твърдят, че той може да доведе до:

- Балони, т.е. спекулативно повишаване на стойността на активите;
- Неустойчиви нива на задлъжнялост;
- Намалени инвестиции във важни производствени сектори поради това, че в даден времеви момент краткосрочното потребителско търсене е ниско, а и нерядко нормата на печалба при производственото кредитиране може да бъде ниска.

Междувременно кредитните политики в кейнсиански стил често се разглеждат като по-добри за дългосрочна икономическа устойчивост, въпреки че изискват по-активно участие на държавата.

Ще илюстрираме горните утвърждения с това как тази промяна се развива в САЩ и Обединеното кралство. Преходът от кейнсианска към неолиберална кредитна политика в САЩ и Обединеното кралство дълбоко променя техните икономики, финансови системи и социални структури. Ето как се е развил този процес във всяка една от тези две страни:

Съединени щати: От индустриален кредит към потребителски дълг

Кейнсианска ера (1940-те – 1970-те години на XX век)

- Кредитната политика подкрепя индустриалното разширяване и инфраструктурата;
- Подкрепени от правителството програми, като Закона за ветераните от войната /става дума за т.нар. “G.I. Bill”, т.е. закон, подписан от президента Ф.Д. Рузвелт през 1944 г. който има за цел да се отпускат нисколихвени заеми за обучение, строителство на дом и други за войници-ветерани, връщащи се вкъщи след Втората световна война (както и заемите на Федерална агенция за жилищно настаняване FHA – Federal Housing Agency), които помагат за изграждането на жилища и за образование. По този начин косвено се стимулира производството;
- Регулациите (напр. Законът Глас-Стийгъл), който разделя търговското от инвестиционното банкиране, ограничавайки спекулативния кредит.

- Неолиберален обрат (след 80-те години на миналия век)
- Деререгулацията започва още при Картър, но особено се ускорява при Рейгън (напр. отмяна на ограниченията на лихвените проценти, финансовата либерализация);
- Експлозия на потребителското кредитиране: кредитните карти, автокредитите и ипотеките стават широко достъпни;
- Финансовите институции изместват фокуса си от кредитиране на бизнеса към секюритизиране на потребителския дълг (напр. обезпечени с ипотека ценни книжа);
- Глобалната финансова криза, започнала от САЩ през 2008 г. е подхранвана от прекомерно потребителско кредитиране и хлабава регулация, особено в жилищното финансиране.

Обединено кралство: От държавно ръководени инвестиции към домакински заеми

- Кейнсианска ера (1945-1979 г.):
- Следвоенното възстановяване разчита на държавно планиране и кредитиране за национализирани индустрии;
- Банката на Англия играе пряка роля в разпределянето на кредити към производствени сектори;
- Кредитният контрол ограничава потребителските заеми, за да поддържа платежния баланс и индустриалните инвестиции.

- Неолиберална промяна (от ерата на Тачър нататък):
- Правителството на Тачър либерализира финансовите пазари (напр. „Големия взрив“ от 1986 г. – става дума за деня, в който Лондонската фондова борса (LSE-London Stock Exchange) е дерегулирана на 27 октомври 1986 г. След дерегулацията обемът на акциите, търгувани на LSE, и пазарната и капитализация се увеличават. „Големият взрив“ се счита за постижение на консервативното правителство, водено от Маргарет Тачър;

- Кредитният контрол е премахнат и банките агресивно предлагат лични заеми и ипотeki.;
- Собствеността на жилища е насърчавана чрез политики като „Право на покупка“, което подхранва разширяването на ипотечното кредитиране;
- Дългът на домакинствата се увеличава рязко, докато индустриалните инвестиции стагнират.

Резултати от неолибералната финансово-кредитна политика

- Нарастващо неравенство: Разширяването на кредитирането облагодетелства повече притежателите на активи, т.е. капиталистите, отколкото работещите на заплати, т.е. различните отряди на наемните работници;
- Уязвимост към кризи: Потребителският дълг се превръща в системен риск, което се наблюдава при „Глобалната криза (2008-2010 г.) и нестабилността по време на ерата на COVID-19“.
- „Финансиализация“ („financialization“): Неолибералните икономики преживяват етапа на преминаване от печалба идваща от производство към етап на печалба идваща от финансови игри като двигател на растежа.

продължава в следващия брой

Иран погребва американската хегемония

Гарша Вазириан

Докато димът от „Операция Епична ярост“ се носи над руините на обекти на ЮНЕСКО и разбитите останки от батареи за противовъздушна отбрана, в разгара на огъня се изковава нова геополитическа реалност. Американско-израелската кампания срещу Ислямска република Иран навлиза в четвъртата си седмица.

Администрацията на Тръмп продължава да излъчва сценарий на своята катастрофална кампания, докато реалността на място се разплита в системен хаос.

Тази мрежа от измамни триумфи и официални несъответствия не може да скрие очевидната истина, видима на световната сцена – стратегическите цели на Америка се сричат в реално време. Една от целите на Вашингтон беше да изпрати заплахата за милиарди долари, адресирана към Пекин и Москва. Това беше замислено като окончателно доказателство, че Съединените щати остават „незаменимата сила“, способна да спре прехода към многополюсен световен ред. Вместо това, тази заплахата беше върната на подателя, подпечатана с печата на стратегически провал.

Капанът с боеприпасите и предателството на Тихия океан

Най-измеримият провал на американската кампания е изчерпването на американския запас от ракети-прехващачи, което остави структурно компрометирана глобалната отбранителна архитектура на Пентагона. Само през първите 48 часа САЩ изразходваха боеприпаси на стойност 5,6 милиарда долара.

До четвъртата седмица „Арсеналът на демокрацията“ беше разкрит като провал на веригата за доставки. С недостиг на работна ръка от около 800 000 работници във военно-индустриалната си база, САЩ се опитват да водят война през 2026 г. с производствен капацитет от 2015 г.

За да поддържа бомбардировките на Иран, Вашингтон демонтира батареите THAAD и Patriot от Южна Корея и отклони ударни групи самолетноносачи от Южнокитайско море. За съюзници като Сеул и Тайпе посланието е ясно: американското възпиране е илюзия. Южна Корея, която жертва икономическите си връзки с Китай, за да разположи тези системи през 2017 г., сега наблюдава с недоверие как Вашингтон предава ангажиментите си за да преследва загубена война в Близкия изток.

Това разместване на боеприпаси създаде дефицит в сигурността в Тихия океан, сигнализирайки на съперниците, че САЩ вече не са сила, способна на бързо реагиране; те са разпадаща се, ангажирана във война страна, губеща останалите си модерни оръжия в регионален пожар.

Стратегическа аутопсия на американската мощ

Докато САЩ изразходват своите запаси и губят доверието към себе си, техните съперници жънат стратегически печалби.

Пекин превърна конфликта в жива лаборатория. Сътрудничеството в областта на отбраната между Иран и Китай не е тайна и се твърди, че Китай е успял да събере радарните сигнатури на американските военни самолети в реални бойни условия.

Тези данни ефективно правят видими „невидимите“ американски военновъздушни сили, предоставяйки на Народноосвободителната армия ключовете за неутрализиране на

американското въздушно превъзходство във всеки бъдещ конфликт в Тихия океан.

Вместо да бъде възпиран, Китай използва войната, за да се позиционира като дипломатически и икономически стабилизатор, като същевременно представя САЩ като основен източник на глобална нестабилност.

Пекин дори промени позицията си по отношение на Ормузкия пролив, като прие статуквото, признавайки, че военното управление на пролива от страна на Иран вреди на съперниците на Китай много повече, отколкото на самия него.

Енергийната стратегия на Китай през последното десетилетие – инвестиране в преобразуване на въглища в химикали и нова енергия – беше почти подготовка за този момент на високи цени на петрола, който сега действа като ускорител на търсенето на китайски електрически превозни средства и зелени технологии.

Освен това, арабските страни в Персийския залив, които някога разчитаха на американската защита, сега гледат на американските бази като на заплахата.

Дори европейските и тихоокеанските съюзници гледат с недоверие как обещаните боеприпаси се пренасочват към Персийския залив, а изоставянето на американските „съюзници“ от Тръмп става още по-очевидно в светлината на войната на САЩ срещу Иран.

Геоикономическият бумеранг

Геоикономическият удар е също толкова опустошителен за еднополюсния ред.

Новата ситуация в Ормузкия пролив тласна цените на суровия петрол над 110 долара за барел, като много експерти предупреждават, че продължителна война може да доведе до покачване на цените до 150 или дори 215 долара. Докато това нанася удар върху американския потребител и подхранва вътрешната инфлация, то направи енергийния мост между Русия и Иран незаменим.

Москва в момента получава около 150 милиона долара допълнителни приходи на ден, използвайки неочакваните приходи, за да стабилизира бюджета си, докато САЩ прогнозира общи разходи за кампанията да надхвърлят 1 трилион долара.

Освен това войната катализира раждането на незападна паралелна финансова система.

Китайската система за трансгранични междубанкови плащания (CIPS) бързо се превръща в основно средство за търговия с енергия, тъй като светът търси стабилен петрол в юани, за да избегне скъпия доларов петрол, продиктуван от агресията на Вашингтон.

В крайна сметка кампанията през 2026 г. ще бъде запомнена като моментът, в който митът за еднополюсния свят най-накрая беше разбит. Съединените щати се заеха да демонстрират, че могат да предотвратят създаването на архитектура без хегемон; вместо това те показаха на света, че могат да бъдат привлечени в конфликт, изтощаваш ресурси, и надхитрени от асиметричната устойчивост на своите цели.

Слънцето залязва над еднополюсния мираж и никаква „дипломация на канонерките“ не може да върне зората.

<https://www.tehrantimes.com>

Войната ще продължи до капитулацията на врага

Говорителят на иранския генерален щаб заяви, че съобщенията, атакувани от САЩ и Израел, са с незначителна военна стойност. Според него, основното стратегическо производство на Иран се извършва на места, напълно неизвестни за враговете му.

Подполковник Ебрахим Золфагари, говорител на иранския генерален щаб, публикува изявление в четвъртък, в което каза, че войната ще продължи до „пълното унижение, позор и окончателна капитулация“ на Съединените щати и Израел, като същевременно настоява, че противниците незначително са засегнали военния потенциал на Иран.

„С Божията помощ тази война ще продължи до вашето унижение и позор“, каза Золфагари в забележка, насочена към Вашингтон и Тел Авив.

Изявлението отхвърля оценките, че американско-израелските атаки са нанесли сериозни поражения на стратегическия арсенал на Иран. „Вашето разбиране за нашите военни способности и оборудване е невярно“, каза той.

Иранският ракетен арсенал е непокътнат

„Не се заблуждавайте, че сте унищожили нашите центрове за производство на стратегически ракети, дронове, усъвършенствани системи за противовъздушна отбрана, възможности за електронна война или специализирано оборудване. Подобни илюзии само ще задълбочат блатото, в което сте затънали.“

Золфагари допълнително потвърди, че атакуваните съобщения са с незначителна военна стойност, твърдейки, че основното стратегическо производство на Иран се извършва на места, напълно неизвестни на враговете му. „Ще ви спестим усилията да се опитвате да преброите нашите ракети, дронове и стратегически сили, защото неизбежно ще съберкате“, каза той.

Говорителят също така потвърди, че врагът трябва да понесе последствията от собствената си агресия. „Трябва да платите цената за агресията, която започнахте“, каза той. Золфагари завърши с директно предупреждение за по-нататъшна ескалация: „Като продължение на тежките и неочаквани удари, които вече сте понесли, очаквайте още по-силни, по-широки и по-опустошителни действия от наша страна.“

Ескалация в рамките на Оста на съпротивата

Декларацията на щаба е в съответствие с изявленията на ирански служител по сигурността, който е заявил, че Иран възнамерява постепенно да увеличи изстрелванията на ракети през следващия период, с паралелно увеличение на операциите на Оста на съпротивата, насочени към вражеските обекти в целия регион.

Източникът заяви, че стратегическият план на Иран е фокусиран върху поразяването на радарна и противовъздушна отбранителна инфраструктура, за да се подкопае систематично военният капацитет на противника, добавяйки, че ракетният арсенал на Иран „вероятно ще изнепада противниците“.

Междувременно въоръжените сили на Йемен обявиха началото на третата си военна операция в рамките на продължаващата Свещена битка, изстрелвайки залп от балистични ракети по чувствителни цели в южната част на окупираната Палестина. Бригаден генерал Яхия Сари заяви, че операцията е проведена в координация с Иран и Хизбула и предупреди, че продължаващата ескалация на Израел ще принуди йеменските власти да предприемат по-нататъшни действия.

www.english.almayadeen.net

ООН гласува да осъди търговията с роби като „най-тежко престъпление срещу човечеството“

Около 12-15 милиона африканци са били отвлечени и откарани в Северна и Южна Америка по време на търговията с роби.

Организацията на обединените нации гласува да осъди трафика на поробени африканци като „най-тежко престъпление срещу човечеството“.

В сряда Общото събрание на ООН прие необвързваща резолюция, описваща трафика на поробени африканци като „най-тежко престъпление срещу човечеството“, призовавайки за репарации като „конкретна стъпка към поправяне на историческите грешки“.

От 193-членната световна организация, 123 гласуваха „за“, 52 държави, включително Обединеното кралство и членовете на Европейския съюз, се въздържаха, докато Съединените щати, Израел и Аржентина гласуваха против тази знакова резолюция, предложена от президента на Гана Джон Махама.

„Нека бъде записано, че когато историята ни призова, ние направихме това, което беше правилно за паметта на милиони, които страдаха от унижението на робството“, подчерта Махама след приемането на резолюцията, която беше подкрепена от Африканския съюз (АС) и Карибската общност (КАРИКОМ).

Президентът на Гана, чиято страна е начело на усилията в Африка и Карибите за историческо правосъдие, също така изрази съжаление за заличаването на историята на чернокожите и цензурирането на преподаването на „истината за робството, сегрегацията и расизма“ в американските училища.

Заместник-посланикът на САЩ Дан Негреа заяви преди гласуването, че Вашингтон „не признава законно право на репарации за исторически грешки, които не са били незаконни съгласно международното право по времето, когато са се случили“.

Това се случва, докато държавите членки призовават за правосъдие, тъй като резолюцията цели „политическо признание на най-високо ниво“ за една от най-мрачните епохи в историята.

По-рано британският депутат Бел Рибейро-Ади представи петиция до Камарата на общините, призовавайки за извинение от страна на Обединеното кралство за ключовата му роля в робството и колониализма.

„Много от глобалните предизвикателства, пред които сме изправени сега, се коренят в наследството на робството и Британската империя: от геополитическа нестабилност до расизъм, неравенство, изостаналост и климатични проблеми“, се казва в петицията. „За да се справим наистина с тези проблеми, трябва да признаем откъде идват.“

В продължение на поне четири века седем европейски държави, включително Обединеното кралство, са поробили и са откарали над 15 милиона африканци през Атлантика. Мащабът на робството е бил такъв, че неговите противници от 18-ти и 19-ти век са въвели термина „престъпление срещу човечеството“, за да опишат какво са правили на африканците.

Историките смятат, че богатството натрупано от робски труд до голяма степен е помогнало за масовата индустриализация на Запада.

Резолюцията призовава всички държави-членки на ООН да се включат в разговори „за правосъдие и репарации, включително пълно и официално извинение, мерки за реституция, компенсация, рехабилитация, удовлетворение, гаранции за неповторение и промени в законите за справяне с расизма и системната дискриминация.“

Освен това се призовава за доброволни вноски за насърчаване на изучаването в училищата на трансатлантическата търговия с роби, като се призовават Африканския съюз и Организацията на американските държави да си сътрудничат с органи на ООН и други държави „за правосъдие, репарации и помирение“.

ООН за първи път осъди робството като престъпление на конференция през 2001 г. срещу расизма, ксенофобията и свързаната с тях нетърпимост в Дърбан, Южна Африка.

26 март 2026 г., www.presstv.ir

Честито Възкресение Христово! Скъпи жители на Община Хайредин,

Весели Великденски празници!

Тодор ТОДОРОВ
кмет на Община Хайредин

Възпитаниците от ОШИ „Добри Христов“ посрещнаха пролетта с концерт

Камелия СВЕТОСЛАСОВА

Сеневил. След учениците на Румяна Борисова, на сцената се изяви Крисия Тодорова от класа на Марианна Цолова с „Влюбения джаз“.

От класа на Пенка Цветкова се извиха и Виктория Милослова с „Приспивна песен“ и Даяна Джунова със „Солфеджио“, а Константин Светлозаров от класа на Емилия Тодорова изпълни „Тунел от самота“.

На 25 март в залата на НЧ „Разум 1883“ се състоя ежегодният пролетен концерт на учениците от Обединена школа по изкуствата „Добри Христов“ към читалището, който тази година премина под надслов „Пролетни импресии“.

Малки и големи ученици от класовете на всички преподаватели представиха пъстра програма, която създаде пролетно настроение на всички гости в залата.

Публиката се наслади както на класически произведения, така и на съвременни творби.

Концертът беше открит с песента „Шапка на цветни петна“, изпълнена от Дейвид Колев, който е част класа по вокал на Емилия Тодорова. След него с дуетно изпълнение на „Три възшебства“ се извиха Дария Пламенова и София Георгиева – също от класа на Емилия Тодорова.

Първият клавирен блок за вечерта откриха 6-годишната Калина Борисова, която представи „Магаренцето с двуколката“ и Инес Иванова с „Популярна английска песен“ - и двете част от класа по пиано на Пенка Цветкова. След тях пред рояла седна и Стивън Михайлов от класа по ударни инструменти на Румяна Борисова, който се изяви с „Менует“ от Уилям Гилор.

София Здравкова и Роксана Петрова от класа по вокал и пиано на Марианна Цолова представиха откъс от анимационния филм „Умка“, а Силвия Бисерова от класа на Емилия Тодорова зареди с пролетно настроение публиката с песента „Заспало моме край море“.

С клавирни изпълнения се представиха и възпитаниците от класа по пиано на Нина Петрова - Диана Петкова с „Блинки робот“ и Яница Илианова с „Каприза на гномите“.

На сцената излезе и трио – китари в състав Борислав Каменов, Емилиян Николов и Мартин Найденов, заедно с техния преподавател по китара - Огнян Тодоров, които изпълниха „Деца на света“.

Публиката се наслади и на класически произведения в изпълнение на Ставри Орлинов - „Валс“ от Фредерик Шопен и Зинайда Хамид - „Mariage d'amour“ от Пол дьо

Бароковият стил беше представен от възпитаниците на Нина Петрова - Дария Бориславова с „Барокови изрази“ и Сияна Буркхард с „Буре“. Роксана Петрова и Мартин Петров от класа на Марианна Цолова изпълниха песента от „Hazbin hotel“, а Адриан Димитров от класа на Румяна Борисова представи „Италианска полка“ на ксилофон.

Във втората част на програмата с клавирни изпълнения се включиха Петър Петров с „Баркарола“ от Пьотр Илич Чайковски (клас на Пенка Цветкова) и Рая Белчева с „Валс“ от Фредерик Шопен (клас на Нина Петрова). Паолина Димитрова от класа Марианна Цолова изпълни песента „I'm still standing“.

Виктория Митова от класа на Пенка Цветкова изпълни „A come amour“ от Пол дьо Сеневил, а Рая Атанасова, която беше и водеща на концерта, изсвири „Мелодия за душата“.

Нанси Колева от класа по пиано на Александра Ценкова представи „Арабеска №1“ от френския импресионист Клод Дебюси.

Концертът продължи с вокалното изпълнение „Every breath you take“ на Закари Захариев от класа на Марианна Цолова, който имаше и съпровод от китари - Симона Димитрова и Мартин Василев, заедно с техния преподавател Деян Лилков - кахон.

Финалът по традиция беше динамичен - Йоан Ганев, Лъчезар Ефремов и преподавателят по китара Деян Лилков, заедно с Емил Петров – вокал (клас на Емилия Тодорова), представиха „Кучето на крайния квартал“.

След тях Симона Димитрова, Цветелина Георгиева и Мартин Василев, заедно с Емил Петров и Роксана Петрова, изпълниха „Freak on a leash“ на метъл групата КоЯн.

Концертът бе посрещнат с аплодисменти от публиката и за пореден път доказа, че с труд и желание младите таланти стават все по-добри в това, което правят.

Цветя бяха връчени от името на кмета на община Монтана – Златко Живков, както и от Настоятелството на Народно читалище „Разум 1883“.

Д-р Даниела Стоянова
общопрактикуващ лекар,
специалист по
обща медицина

Всеки работен ден
от 8,00 до 13,00 часа

Набира пациенти

Тел. за контакти:
096 389 346
„АПОЛОН-21“ ООД.

Монтана
ул. „Цар Борис III“ № 11
Поликлиника, кабинет 106

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

9 ч * Велики четвъртък. Св. мчк Евпсихий (Утрена, общ маслосвет, св. Василиева литургия) (Вечерта последование на 12-те евангелия)

10 п * Велики петък. Св. мчци Терентий и Помпий (Царски часове, вечерня, с изнасяне на св. Плащаница) (Вечерта Опело Христово)

11 с * Велика събота. Св. свщмчк Антипа, еп. Пергамски (Сутринта Вечерня и св. Василиева литургия)

12 н * Възкресение Христово – Пасха (Вечерня в първия ден на Пасха)

13 п * Възкресение Христово. Св. свщмчк Артемон, презвитер Лаодикийски

14 в * Възкресение Христово. Св. Мартин, папа Римски

15 с * Светла сряда. Св. апли Аристарх, Пуд и Трофим (Блажи се)

Мнение

Денонощна аптека в Монтана

Разкриването на денонощна аптека в гр. Монтана е изключително важен проблем с висок обществен интерес и решението му не търпи отлагане. Заболеваемостта и смъртността на областта са едни от най-високите не само в България, но и в страните от Европейския съюз. Здравото и животът са най-ценният дар на природата. Увреждането може да настъпи по всяко време на денонощието. За успеха на лечението не е достатъчно да се постави вярна диагноза и предприше адекватно лекарство, а да се започне колкото се може по-скоро. Закъснението може да доведе до редица усложнения и по-трудно възстановяване. Затова е необходимо разкриването на денонощна аптека, за да имат гражданите достъп до медикаменти по всяко време. Това е много важно за децата, които са лесно податливи на заболяване поради ниския имунитет. И е много трудно на разтревожената майка детският лекар да отговори на въпроса защо в Монтана няма нощна аптека.

Институцията, най-компетентна в случая, е ръководството на дружеството на фармацевтите, което познава най-добре проблемите в аптекната мрежа. Не по-малко полезни могат да бъдат и собствениците на аптеки със светлите си по икономическата страна на проблема. Измежду тях сигурно има и състоятелни хора, които могат да проявят добра воля и помогнат. Знаят се имената на Квадракефалията, дарил един милиард и 200 милиона сегашни лева за благотворителност, царица Елеонора, братята Христо и Евлоги Георгиеви, доктор Петър Берон, Аврам Чалъовски, Димитър Ценов и други.

Що се отнася до магистър фармацевтите и помощник фармацевтите, то всяка година фармацевтичните факултети завършват по десетина души от областта. Предоставянето им на добри условия за труд и добро възнаграждение са условия да работят в родния край.

В страната има разкрити денонощни аптеки. Съответните институции могат да проучат техния опит и приложат в нашия град.

Обществеността на Монтана се надява и вярва, че денонощна аптека ще има с малко повече съпричастност и икономическа подкрепа.

Защото за човека по-високо от здравето и живота няма.

Д-р Първан КРЪСТЕВ
специалист по детски болести
магистър фармацевт

Ашот Казарян – силен глас за културата и хората в България

В момент, когато България има нужда от ясна посока, отговорност и нова енергия в управлението, се утвърждава като едно от лицата на промяната в културната политика и обществения живот.

Като заместник-министър на културата, Казарян не остана в рамките на администрацията, а активно работи за това културата да достигне до всеки български гражданин – от големите градове до най-малките населени места. Неговият фокус върху читалищата, местните културни институции и младите творци е ясен знак за политика, ориентирана към хората, а не към статуквото.

Зад гърба си той има реален опит – както в държавната администрация, така и в работата с българските общности у нас и в чужбина. Този опит днес се превръща в основа за конкретни политики, а не в празни обещания.

Неслучайно му гласува доверие да бъде водач на листи в ключови региони като Ямбол и Монтана. Това е признание не само за неговата работа, но и за способността му да носи отговорност и да защитава интересите на хората извън столицата.

Казарян е от онези политици, които ясно заявяват, че културата не е второстепенна тема. Напротив – тя е основа на националната идентичност, на об

ИЗБОРИ ЗА НАРОДНО СЪБРАНИЕ
19 АПРИЛ 2026

**ДА! ЩЕ ИМА
ТАКЪВ
НАРОД!**

НОМЕР 1

ИМА ТАКЪВ НАРОД

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

**ДА! ЩЕ ИМА
ТАКЪВ
НАРОД!**

ИЗБОРИ ЗА НАРОДНО СЪБРАНИЕ | 19 АПРИЛ 2026

ИМА ТАКЪВ НАРОД

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

разованието и на бъдещето на България. Затова и неговата визия включва повече инвестиции в културния сектор, подкрепа за българските творци и реална децентрализация на културния живот.

В условията на политическа нестабилност и липса на доверие в институциите, той залага на открит диалог, прозрачност и конкретни резултати. Това е и причината да получава подкрепа сред хората, които търсят нов тип управление – близо до гражданите и далеч от задкулисието.

Днес, като кандидат за народен представител, Ашот Казарян влиза в политическата надпревара с ясна кауза – да бъде гласът на културата, на регионите и на всички онези българи, които искат държавата да работи за тях.

Защото промяната не е просто лозунг. Тя е отговорност. И тя започва с хора, които са готови да я носят.

Лом

Представиха идея на Ваклуш Толев за духовните вълни в еволюцията

На 28 март 2026 г., по инициатива на Юлиан Иванов и Крaсимир Александров от гр. Лом и с активната подкрепа на Община Лом, бе представена идеята на Ваклуш Толев за доктрината на Духовните вълни. Домакин на събитието бе Историческият музей, а съорганизатор „Общество Път на Мъдростта“. На тържеството сдружението беше представено от председателя на организацията Андрей Маринов: „Сдружението е неполитическа и нерелигиозна организация, създадена от Ваклуш Толев, с цел да съхранява, изучава и представя неговото уникално творчество, както и да работи за издигане на културния и духовен потенциал на нацията“.

Личността и делото на Ваклуш Толев като общественик, философ, богослов и духовен учител, бяха представени от Галя Костадинова от Община Лом. В програмата взеха участие и млади изпълнители от вокална група „Шоколадче“ с ръководител Росица Кръстева. Те зарадваха гостите на

събитието с китка от български народни песни, а дуетът Яна Георгиева и Виктория Божикова изпълни Баркарола из операта „Хофманови разкази“ на Жак Оффенбах.

Обществеността на града беше запозната с идеята на Ваклуш Толев за Духовните вълни в еволюцията, представена от Георги Кючуков. В началото на своето изказване той се обърна към присъстващите с думите: „Уважаеми синове и дъщери на хан Аспарух!“, поставяйки акцент върху българската духовна идентичност.

Според доктрината за йерархия на Духовните вълни в еволюцията има седем принципи на Сътворението, които Ваклуш Толев определя като Духовни вълни. Християнството се разглежда като четвъртата вълна – на Любовта, а Мъдростта като пета духовна вълна. В представянето беше отбелязано, че за разлика от други религиозни учения, тази концепция не просто допуска възможност за бъдещо развитие и надграждане, а дори го предизвества. След Мъдростта следват духовните вълни на Истината и на Свободата, при които човекът ще достигне до по-висока степен на съзнание и сътворчество със своя Създател.

Своето слово Георги Кючуков завърши с думите: „Уважаеми синове и дъщери, деца на хан Аспарух, носещи предназначението на българския народ! Паметта може да забрави, но онова, което е оставено като енергия, Духът няма да го забрави.“

След официалната част срещата продължи в неформална обстановка и обсъждане на някои от споделените идеи. На събитието бяха предоставени и броеве от авторското списание „Нур“ (или светлина, от персийски и арабски) на Ваклуш Толев, в което темата е подробно изложена.

Монтана се гордее с шампионите си от Адриатическа лига

Кметът Златко Живков посрещна в сградата на общината състезателките на баскетболен клуб „Монтана 2003“, които спечелиха купата на Адриатическа лига на 29 март. Отборът участва за девета година в балканския шампионат. Състезанието е организирано между баскетболни първенци на шест държави. Финалният турнир на Адриатическа лига се проведе в „Бемакс Арена“ в Подгорица – Черна Гора на 28

и 29 март. Отборът на Монтана постигна исторически триумф като надделя над „Цинкарна Целе“ с 69:66. Така „Монтана 2003“ за първи път завоюва трофея.

Две баскетболистки на Монтана 2003 бяха включени в Идеалната петица на Финалната четворка в Адриатическата лига. Те са Радостина Христова и Даниела Уолън Морильо.

„Много се радвам. Това е втората купа, която отборът ни завоюва този сезон. Предстои финалът за шампионската титла на страната, така че не е изпълнена още задачата за годината“,

заяви кметът Живков. Той благодари на състезателките за добре свършената работата и заслужената слава за Монтана, както и на малкото хора, допринесли за тази победа.

„Монтана 2003“ е завоювала десет купи на България, шест шампионски титли, три Суперкупи и една купа на Адриатическа лига.

В Монтана разчистват улици и паркинги от счупени автомобили

Завърши основният ремонт на два от паркингите в централната градска зона на Монтана, съобщи кметът Златко Живков. Готовите обекти са зад веригата от жилищни блокове на бул. „Хаджи Димитър“ и на кръстовището на бул. „Ал. Стамболийски“ и „Христо Ботев“. Ще бъдат ремонтирани и паркингите на блоковете зад „Орбита“ и зад сградата на Български пощи.

Кметът Живков направи преглед на извършените комунални и благоустройствени дейности през последния месец. На брифинга присъстваха Калин Михайлов – управител на ОП „Чистота“, и Емил Иванов – управител на ОП „Градска мобилност“.

Най-големият основен ремонт, който се извършва в Монтана в момента, е реконструкцията на бул. „Трети март“ след бившия завод „Аналитик“ до изхода на града. Движението по него няма да бъде спирано засега, но ще бъде реорганизирано, уточни Живков. Той допълни, че не е приключил текущият ремонт на уличната настилка. Работи се на 61 точки от градската мрежа, както и в 23-те села. Четвърта седмица се извършва кастрене на дървета и храсти част от зелената система на Монтана. Направена е инспекция и на дворовете на детските ясли, градини и училища. Измити са най-натоварените 15 улици, 5 булеварда и двата централни площада „Жеравица“ и „Алеко Константинов“. Миенето ще продължи и в следващите седмици преди Великден. Ремонтирани са 104 пейки и кошчета за отпадъци в Градската градина, парк „Монтанензиум“ и Слънчевата градина. В 11 от селата е направена профилактика на уличното осветление. В следващите дни ще се работи в другите 12 села.

Служителите на общинското предприятие „Градска мобилност“ са издали 132 предписания за доброволно преместване на автомобили извън употреба, паркирани за постоянно върху общински площи. Повечето от собствениците са изпълнили предписанията. Принудително ще бъдат извозени 16 автомобили.

За нерегламентирано изхвърляне на отпадъци на територията на община Монтана са съставени 4 акта за нарушения и са изпратени 158 уведомителни писма.

УПРАВИТЕЛЯТ НА „ОБЩИНСКИ ПАЗАР“ – МОНТАНА

честити Великден на своите служители, клиенти и съграждани!

Нека със светлия християнски празник и ние възкръснем за по-добри дни!

Нека животът ни да е шарен и красив!

Христос възкресе!

инж. Стилиян КАМЕНОВ, управител

Скъпи приятели, Ръководството на медицински център "ДЕНИЦА" - МОНТАНА

ви пожелава светли и благословени Великденски празници! Нека в деня на Христовото възкресение възкръсне и доброто в нашите души!

Бъдете здрави!

ХОТЕЛ „ОГОСТА“ – МОНТАНА

поздравява със светлия празник Възкресение Христово своите служители и клиенти!

Нека светлината на този ден озари душите ви! Бъдете здрави и жизнерадостни, носете в сърцата си човешките добродетели!

Честит Великден!

От ръководството

Слово

e-mail: slovoplyus@abv.bg,
slovoplus@yahoo.com

Издател: ИК „Слово плюс“

Монтана, бул. „Пейо Яворов“ 1, БЦ „Огоста“, ет.4, офис 401

Параскева Маркова

Главен редактор
тел.: 0876 307 732

Милка Костадинова

Първи зам. главен редактор
тел.: 0888 530 931

Зам. главни редактори:

Цветана Костова

Каролина Краева

Ненчо Славчев

Галя Севестакиева

Отговорен секретар

Екип Монтана

3400, п.к. 133,
ул. „Пейо Яворов“ 1
БЦ „Огоста“, ет.4
офис 401

Екип София

тел.: 0887 901 058
0888 530 931

Екип Враца

ул. „Цв. Кръстениякова“
№13
ОКС, 3000, п.к. 143,
тел.: 0877 185 669

Екип Видин

тел.: 0889 399 349
0885 708 703

Вестник „Слово плюс“
се разпространява
чрез

Издателска кооперация „Слово плюс“
членува в Кооперативен съюз - Враца

Печатница
„БГ Принт“ Враца

Романтичният метафорист Иван Давидков

100 години от рождението му

Иван ГРАНИТСКИ

Иван Гранитски

1.

В новата история на България има редица примери на творци, които работят еднакво добре в различни жанрове – поети рисуват вдъхновено, художници създават ярки стихотворения, разкази и новели, актьори се изявяват и като художници, и като музиканти, и като писатели. Режисьори творят вълнуваща проза или театрално философски концепции. Повече от тридесет имена на впечатляващи комплексно надарени личности могат да се изброят тук – Ивайло Петров, Йордан Радичков, Димитър Яръмов, Димитър Шумналиев, Пламен Карталов, Стойчо Мазгалов, Крикор Азарян, Вили Цанков, Леон Даниел Венцеслав Кисъов, Иван Балсамаджиев, Стефан Мавродиев, Иван Налбантов, Йорданка Кузманова, Илия Добрев, Иван Иванов, Вели Чаушев, Евгений Кузманов, Ценко Минкин, Кирил Варийски, Славка Славова, Радко Дишлиев, Любомир Котев, и т.н., и т.н.

В тази фаланга талантиливи творци трябва да припомним и поета Иван Давидков, който години наред се изявяваше еднакво убедително и със своята поезия, и с изложбите на своите пластически видения.

2.

Ако търсим обединяващия лйтмотив в поезията на Иван Давидков, това е желанието да се навлезе в дълбините на психиката на отделната личност, да се разбере цялата противоречивост, сложност и парадоксалност на човешката душа. Ако пък дирим обединителна идея за неговите пластически експерименти и хрумвания, ще открием нещо удивително – пейзажите или фигуралните композиции при Давидков често носят по-голяма поетична наситеност, нежност и тактичност, отколкото неговата лирика.

Бихме могли да кажем, че пластическото творчество на Иван Давидков е лирично замечтано, потопено сякаш в сфуматото на бляна, носталгията, съзерцателната споменност, а поезията му навремени придобива графична заостреност или барокова разклоненост.

Този поет изпитва почти езическо богоговение пред неизчерпаемата красота на Натурата. Природното великолепие от багри, оттенъци, светлини и сенки, тонове и полутонове, нюанси, възхитителното пълноводие на миризми, ухания на билки и треви, любовното чуруликане на славеите, острият писък на совите, замисленото мъркане на бухалите и кукумявките, прелестното шумолене от крачетата на катеричките и таралежите – целият този фантастичен калейдоскоп от картини, видения и възхитителни пейзажи, зашеметява въображението на поета и ражда неговия метафоричен словесен рисунък.

Преклонението пред магията на природната разточителност личеше у Иван Давидков още в лириката, създавана през 60-те години на миналия век. В стихотворението „Идеше есен“ поетът умъдрено споделя:

Веслата мълчаха,
подпрени до всяка колиба,
и в мрежите първият лист,
от върбите донесен,
потрепваше в ранния здрач
като сребърна риба.

Лирическата личност се събужда от пукот на пъпки черешови, чува как южнякът с гърло пресипнало си говори с дърветата, усеща диханието на черната оран, бременна със златните семена на плодородието. Наблюдава завръщането на щъркелите призори, възхищава се от магията на утрото, която душата озарява, съзерцава идещата нощ:

Нощта е безкрайна –
смълчана, сребриста,
лека – от шум на криле
и от сын на деца.
Гледай алеята...
Листи, тополови листи.
Ние вървим по душата
на мъртви слънца...

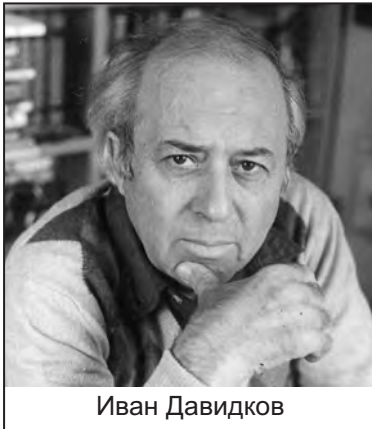
3.

Своеобразно раблезианско великолепие от багри, асоциации, звуци и инвенции блика от лирическата звукопис на Иван Давидков. Когато ражда своите многопластови метафори, той прилича на художник, който не може да откъсне очите си от богатството на палитрата и възприема себе си като жрец, за когото

часът на бавните съновидения
не ще настъпи никога

Неговият герой прелита над кръстовища с мъгли и световари

облечен в сънища,
свистящ от брулнати листа,
и ще се мъчиш да отмиеш заран
от своето лице
кънтежа на нощта.
А той като разсърден кошер

Иван Давидков

ще се буди.

И ти с трагична яснота

отново ще разбираш,

че си частица от плътта

на тия кръстопътища и сенки луди,

които корените си в душата ти

събират,

че глух би бил живота ти,

ако не слизаха през дефилето

коли, навързани с въ-

жета

светлина и мрак,

ако не удряха с юмруци по небето

насрецини фарове и викове на влак.

В поезията си Иван Давидков одухотворява природата и не само се любовува на великолепните пейзажи на Натурата, но и търси човешкото присъствие във всичко. Затова не е странно, че паралелно с дълбаенето в рудниците на поетическото слово, този творец се насочва и към пластическите изкуства и през годините ненапратливо, но неотклонно ни поднася експозиции с маслени картини (предимно пейзажи, натюрморти, портрети, фигурални композиции). Тънкото чувство за наблюдателност, за усещане душата на отделния детайл, помага на Иван Давидков да изгражда великолепните си лирически пейзажи, както е например в стихотворението „Буря“:

И ето: дъжд отново забушува.

Пороите отвлякоха последната звезда.

Крайпътните дървета се събуват

и газят боси в тъмната вода.

В едно се сляха небеса и сгради.

Вървиш по насип, блъсваш се в луна.

Като стъкло на тротоара пада

и се разбива гръмотевичната светлина.

4.

Лириката на Иван Давидков е лирика на мечтанието, бляна, томлението, непрестанния и несекващ порив към полет, към разкрепостяване на индивидуалното съзнание. В един от фрагментите на великолепната си „Небесна поема“ авторът изгражда образа за на мечтателя, на нестрахувания се, на носещия се на крилете на дързостта:

СЛАВА НА ОНЯ, който изгаря!

Огънят е магия, болка и вик.

С неговия ключ човекът безкрая отваря

И стои безпомощен пред вратите

на тленния миг.

Къде ще изгориш? На небето

или на земята? –

Все едно, ако дързостта ти бъде другар.

Какво, че в раменете ти

ще се влива смолата

от пламналите криле на Икар? –

Феникс излита от безпощадната жар...

Но при цялата чувствителност, нежност, даже извънредна деликатност на поетовата душа, сред стиховете на Иван Давидков можем да открием и такива, които ни поразяват със своята суровост и безпощадност на внушенията, с острата морална осъдителна позиция, която не приема продажбата на идеали, подмяна-та на ценности, фалшифицирането на цели и най-сетне която ерозира най-съществените качества на човека и превръща битието му в покулпо-продажба, в евтина сергийна шумотевица, в дебелашко-плебейска сценорафия.

В това отношение, струва ми се, изключително силни са внушенията на автора в стихотворението му „Пазарът на бълхите“:

Последен купувач – след всички нас –

ще мине вятърът с торба мъглива.

Ще купи слънцето, което си отива.

Ще купи вик на влак и птичи глас.

Ще купи сребърните балеринки на дъжда.

Ще купи параходната сирена

и в джоба си ще сложи

като смачкан вестник Сена

ведно със отраженията на града.

Тогава аз край пътя ще поседна,

за да продам сълзата си последна –

но той ще се отвърне настрана,

защото в здрача, който с мене скита,

дори и на Пазара на бълхите

сълзата няма никаква цена.

5.

Иван Давидков има усещане за преходността, менливостта на времето, което носи като буйна река човешките души към тяхната неотвратима съдба. В края на 70-те и началото на 80-те години на XX век той сътвори редица сонети, които освен носталгията по патриархалното минало, съдър-

жаха и дълбокомислени психологически поуки, свързани със съвремението и усещане с болка и състрадание разломите, които настъпват и в индивидуалното, и в общественото съзнание, невидимите, но необратими трансформации в душата на човека. Тук можем да споменем „Лъвовете“, „Кариатида“, „Пясък“, „Сняг“, „Часовникарят“, „Лисицата“, „Мелнишките лозя“, „Вечерни послания“ и т.н.

Но може би най-емблематично като глобално послание за авторовата философия в това отношение е „Овидий“:

Живей като тревите. Нека свири

с лирата ти тъмноръкото море,

годините да побеляват,

седнали на вечността във скута,

да шумолят мъгли –

изпрани скитски ризи.

И нека никога пред вратите ти не спре. –

Ще дойде славата – като чакал

ще се залута

да търси гроба ти под дивите трев

и бриза.

Разбира се, ако търсим творба, в която най-силно, най-дълбоко, най-прочувствено е възплътена пантеистичната лирическа философия на Иван Давидков, ще кажем, че това е удивителната поема „Пастир на реките“. Тук авторът създава ювелирни лирически пейзажи, сякаш рисува с гълъбовото крило на вдъхновението:

Вихрушките на листопада ще разгърнат

своите опашки пъстропери

и дворот ще се залюлее,

омагьосано ще закръжи,

а дивата пчела една мелодия протяжна

ще изсвири

на своето виолончело.

Ще бъде като литургия тоя глас.

Свещта ще се разхожда

из стаята със нимба златна,

а на сутринта

със светлина на вирове душите си

ще облечем

за есенния празник.

Литературната критика веднага забеляза усилията на Иван Давидков в своята поезия да използва и изразните средства на други изкуства – главно графиката и живописата. Очевидно първият мотив, предизвестяващ появата на ново стихотворение при него е бил появата на цветен образ, на великолепие от багри и оттенъци, тонове и полутонове, мелодични напеви и загадъчни интонации, които впоследствие се изливат в романтичната или драматичната конструкция на словото.

6.

До тук насочихме погледа си към поезията на Иван Давидков, но си струва да акцентираме и върху две главни тематични линии в пластическите му търсения. Първата е свързана с магията на морето. Авторът рисува самотни лодки („Сини мрежи“, „Трите лодки“), изкушава го тишината на загадъчния залив, където впечатлява богатството на палитрата, тънкия усет за нюанса, невидимия полъх на благотворни чужди пластически влияния. Очевидно тук художникът е при-влечен от мамещата загадка не само на безкрайната водна шир, но и от всеобемащата метафора за пътуването, емблематизирана в сюжета за лодките.

Когато разсъждаваме за романтичните пластически видения на Иван Давидков, не може да не забележим склонността му към потъване в пространствата на одическото, баладическото, приказното. Великолепна илюстрация в това отношение е масленото платно „Тишината на залива“. Лодките, акостирали в залива, приличат на живи същества, метафори на нежността, достойнството, благородството и неясното усещане за възвишено предизвикателство, което всеки миг ще разкрие своето лице. Въобще морето, безлюдните плажове, уютните заливчета, рибарските лодки са от любимите и запленяващи авторовото въображение сюжети.

